

“És molt pervers confondre la construcció amb el turisme”

Francesc Colomer, alcalde de Benicàssim (Plana Alta), aposta amb fermesa pel Festival Internacional de Benicàssim, celebrat recentment, com una de les claus del futur turístic de la ciutat. Com a diputat a les Corts Valencianes, opina també sobre el caos urbanístic al País Valencià, que alerta que no es pot confondre amb el turisme, i sobre el procés de privatització de Canal 9.

Hal fet bandera del Festival Internacional de Benicàssim (FIB) com una peça clau d'un model turístic que reviscola la seua ciutat.

—Aquest festival ja és una realitat contundent. Fa nou anys, quan es va introduir el FIB —sent jo alcalde—, amb un grau de resistències important, era una aposta per un posicionament d'avantguarda per la música independent, per la joventut, per la cultura. Nou anys després, aquesta aposta s'ha convertit en un fet irrevocable des del punt de vista del teixit comercial i empresarial de Benicàssim, que ha vist en el FIB una taula de salvació. Hi havia un model turístic en franca decadència que s'havia instal·lat en una inèrcia negativa. El FIB no és que salve l'estiu, però ajuda a quadrar molts números en aquest poble. El *fibber* té un poder adquisitiu mitjà-alt, que desborda claríssimament el perfil dels turistes que ens estaven visitant, i sobretot és una prodigiosa inversió de futur en clau turística. Els 40.000 *fibbers* que vénen avui poden tornar després si s'emporten una idea positiva de Benicàssim. El boca a boca és la millor inversió que es pot fer en turisme, més enllà de les fires a les quals anem sistemàticament i que arrossegueu poquíssim turisme.

—Vol també apostar per esdeveniments semblants al llarg de l'any?

—La idea que jo tinc és que Benicàssim esdevinga ciutat de festivals. Tenim el FIB, que és un referent internacional de música independent; tenim també el festival de guitarra

Francesc Tàrraga, que precisament es fa aquests dies i que du ja trenta-set edicions; vull recuperar el festival de jazz, que ja fèiem en el seu moment i que el PP es va carregar l'any 1995; i també el Fespau, que era un festival de molt de mestissatge. Tenim també el festival d'havaneres i el Fesfolk. Hem de continuar omplint l'any d'esdeveniments i de fites culturals. Hem de tractar d'amortitzar el recinte del FIB. Estic convençut que en tot l'arc mediterrani no hi cap recinte amb 100.000 m² d'infraestructura per a aquest tipus d'esdeveniments.

—L'aposta de futur turística que es fa en molts altres pobles, especialment a les comarques de Castelló, és una altra, la de la construcció de desenes de camps de golf. Què opina sobre la instal·lació d'aquestes infraestructures esportives com a peça clau per garantir el futur turístic al País Valencià?

—El golf i els milions de metres quadrats de requalificació que solen acompanyar-lo són el penúltim intent de fer més del mateix, de reclassificar sòl i posar-lo a disposició de l'especulació i de l'imperi del formigó. Crec que no hem de tenir cap problema per encaixar el golf com un atractiu turístic. El problema és que els camps de golf sempre van acompanyats d'urbanitzacions que els envolten. El golf és, mai millor dit, un “banderí d'enganxament” per a reclassificar terrenys.

—Les comarques de Castelló són avui dia les més afectades per la depredació urbanística de tot el País Valencià.

—De les tres províncies, era la que estava menys desenvolupada. Per

“La idea que jo tinc és que Benicàssim esdevinga ciutat de festivals. Hem de continuar omplint l’any d’esdeveniments i de fites culturals. Hem de tractar d’amortitzar el recinte del FIB.”

ANGEL SÁNCHEZ

tant, amb el *boom* urbanístic que ha arribat en aquests darrers anys, els terrenys verges del País Valencià han estat detectats, i es nota un interès crematístic que veu aquesta zona com la més abel·lidora. El discurs oficial de la Diputació és que ha arribat l’hora del turisme a Castelló, però el principal patrimoni, el principal actiu per al turisme és precisament el seu paisatge, el seu patrimoni cultural i el seu interior. Clonar “mini-Benidorms” per omplir tot el litoral que queda no és apostar pel turisme, és entrar en l’embolic de sempre, com és el de confondre el sector immobiliari amb el turístic, amb tot el que de pervers té això.

—Què es pot fer per aturar aquest procés de construcció sense fre?

—Cada any que ha passat de desídia calculada ha estat temps que hem regalat a la depredació i a l’especulació. S’ha d’aprovar la famosa llei d’ordenació del territori (LOT), de la qual teòricament s’ha de derivar un pla de preservació del litoral. Ací estem en una situació prou surrealista perquè tenim la LOT de l’any 1989, però no s’aplica, i ja fa molts anys —tota l’etapa Zaplana— que es diu que estaven a punt de fer-ne una altra... i ja estem en el novè any del PP. Ja han esgotat tot el repertori d’excuses, de coartades dilatòries, per ajornar la llei. Al final, et fan pensar que tanta espera és deliberada.

—Les competències en l’aprovació dels plans urbanístics són dels ajuntaments. Corporacions de tots els colors

polítics estan implicades en actuacions urbanístiques polèmiques. S’haurien d’establir mecanismes dins dels mateixos partits per sancionar aquest tipus d’actuacions?

—El que es viu és una tensió entre l’autonomia local i un plantejament més harmonitzat i global. El municipalisme ha donat de tot. El gran avantatge d’estar en un partit gran és la possibilitat de participar d’una política global, amb una visió superior a l’estrictament localista. Als partits grans, se’ls ha d’exigir més coherència en aquest sentit. Una altra cosa és que en un poble hi haja partits “independents”.

—Parlem de Ràdio Televisió Valenciana. El procés de privatització és ja irreversible?

—Desitjaríem que no ho fóra. S’ha produït una forta contestació de la societat civil. Aquest nou govern hauria de fer un gest democràtic i rebobinar. A Canal 9, es baralla el tarannà democràtic del govern de torn. Canal 9 necessita una transició democràtica, una refundació que la desgovernamentalitze i la pose al servei dels objectius fundacionals. Si no, aquesta televisió no té cap sentit. Ha de tenir una mínima senda semblant a la de TV3. Les televisions autonòmiques de qualitat amb més audiència existeixen, no són cap utopia.

—Aquesta emissora és un dels camps de batalla entre el president Camps i el ministre Zaplana. De fet, vostès [PSPV] van fer un informe en el qual denunciaven que Zaplana apareixia en pantalla el doble del que apareixia el president de la Generalitat...

—La decadència de Canal 9 és obra d’Eduardo Zaplana. Camps es juga la capacitat d’autonomia amb exemples com el de Canal 9. L’empremta de ferro de Zaplana va ser la de la màxima immoralitat en la programació, la ruïna econòmica, la persecució de professionals, la màxima manipulació informativa i la de ser la televisió de tot Espanya —d’entre totes les públiques i les privades— que menys cultura fa, segons la mateixa SGAE.

Miquel Calvet